

Det, der bestaar.

Det Guds Ord bestaar evindeligt. (Ef. 40, 8).

Mennekesjonnens Ophjelse.

Nu gaar der Dom over denne Verden, nu skal denne Verdens Gjæstfærdighed og her siges, naar jeg bliver oplyst fra Jorden, drage alle til mig. Joh. 12, 31, 32.

Las Joh. 12, 31-36. Men de anførte Ord begynder det Afknyt, vi tager for os denne Gang.

"Alverden gaar efter ham," sagde Herrens Tjener (M. 19), og her siger Jesus nu selv, at naar han bliver oplyst fra Jorden, skal han drage alle til sig.

Der er Harmoni imellem, at Stærke fulgte Jesus, og Græfere opstode at se Jesus, og hvad Jesus her siger, at han skal drage alle til sig.

Men han saa (om nogen) forstod den Gang, hvad det var, der skulde blive den dragende Magt hos Jesus — hans Ophjelse fra Jorden. Evangelisten tilføjer forklarende: "Men dette sagde han for at betegne, hvilken Død han skulde dø" — altsaa mente Jesus sin Ophjelse paa Korset.

Korset! — hvilket Paradox, at dette Korstærkemærke, dette foragtede Tegn skulde blive den Magt, der skulde drage Mennekesjonnens alle Hjelpe til Jesus!

Men han havde Met — som altid; Korset pranger nu som Vidnesbyrd derom paa Millioner af Kirkeetaerne.

Men lad os tænke næjere over Sammenhængen i vort Afknyt, forlig de første to Vers.

"Nu gaar der Dom over denne Verden, nu skal denne Verdens Gjæstfærdighed og her siges, naar jeg bliver oplyst fra Jorden, drage alle til mig."

Det er klart nok alle tre Steder, at det er Djævelen, Jesus kalder Verdens Gjæstfærdighed, men hvad mener han saa dermed?

Det Ord, der paa Dansk er gengivet med Gjæstfærdighed, som fomme Etyymologia, som dette danske Ord staaer for — Leder, Styrer, Regent.

Jesus maa altsaa ved at falde Djævelen Verdens Gjæstfærdighed be-

tegne ham som Verdens Leder, som den, der fra Syndedjævelens Dag har ledet Verdens Udvikling ned igennem Ederne under Syndens Indflydelse.

En endnu dybere Tanke ligger nær, den nemlig, om ikke Navnet Verdens Gjæstfærdighed skal betegne Djævelen som en oprindelig god Engleforfælder, der skulde have ledet den i Guds Vilde gjorte Stabning frem til det Maal af Rudskommenhed, som Gud havde bestemt for Mennekesjonnens Ophjelse?

Denne Tanke faar staa for sig paa det, men naar Jesus selv tre Gange kalder Djævelen Verdens Gjæstfærdighed, saa maa der ligge saa meget deri, at Djævelen med Guds Tilfælde har haft Verden som Gjæstfærdighed, selv om Gud ikke havde givet Afkald paa den overste Styrelse.

Men hvad vi her forlig her mærke os er, at nu, da Jesus staaer i Færd med at ende sin Gerning paa Jord, er den Tid kommen, da Gud holder Dom over den gamle Verden, og Dommen falder saaledes ud, at dens Leder og Gjæstfærdighed ud udenfor, og en ny Verdensforfælder skal indføres.

Den første, der kaldes ud, er ham, som søgte sig et i Stedet for Guds, og som lærte Mennekesjonnens at søge deres eget og at rive sig løs fra Gud — Vejen til timelighed og evig Glædelighed.

Den første, der indføres, er ham, som aldrig søgte sig eget, han, hvis Mod det var at gøre hans Vilje, som udførelse af, og som havde det gamle Bud: "Du skal elskes Herren din Gud af hele dit Hjerte, Sjæl og Sind og din Næste som dig selv," ja ham, som i Stedet for at søge sit eget ofrede sig selv og led Jorden paa Korset til en Forløsning for Verdens Synd.

Derfor vil og kan Jesus fra Korset drage alle til sig, saa de kan gøre Begyndelsen i Samfundet med ham og i hans Tjeneste uden Synd og Skyld eller Frygt.

Spør det var, Jesus mødtes med de to Disciple og Græfere, siges ifølge, men der var en Stærke af Mennekesjonnens til Stede, og det synes, som de nok har forstaaet, at hans Tale om Ophjelsen gjaldt hans Død paa Korset.

Dette fremgaar af, hvad de siger: "Vi have hørt af Loven, at Kristus bliver evindeligt, og hvorledes siger da du, at Mennekesjonnens bør oplyses?"

De mener aabenbart, at Vidnesbyrdene i den gamle Pagts Skrift om, at den kommende Messias ikke skal bestaa evindeligt (se f.

Efs. 2. Sam. 7, 13; Sal. 110, 4; Es. 9, 6-7) og saa Mennekesjonnens Ophjelse ikke kan fimmekomme.

Jesus svarer ikke ved at rekonstruere med dem men ved at formane dem til at benytte sig af, mens de har det, at dette Været skal overfalde dem.

Veindringsværdige Svar! Det var netop om Benyttelsen af Været det gjaldt. Profetierne om ham og hans Rige var klare nok ogsaa Profetierne om hans Død. Men Stærkens Begreber om Messiasriet var bleven vedsigtede, og derfor saa den som i Laage.

Jesus var selv Verdensforfælder, men der hører ogsaa sig til for at se ved Været, ja et opladt og vilkårligt Mennekesjonnens Ophjelse paa Korset var ifølge Slutningen paa hans Virksomhed, men derimod en nødvendig Faktor i hans evige Rigs Grundlagelse.

Derfor formanes de sluttelig til at tro paa Været, at de maatte være de Værets Værn.

Nah ja, Været, det er netop det som det gælder for enhver af os — at benytte det Været, der er givet os, mens vi har det, — at tro paa Været og ved Værets Værn, saa — Inses vi hjem.

Rette, Bøsser.

I forskellige Kredse er det almindeligt at beklage den i vore Dage saa ofte nedrivende Præsteflutning. I den protestantiske Kirke i Mellemstaterne er Gennemsnitsalderen for en Præst i Forskjæbelse paa eet Sted to Aar. Det er beregnet af dem, som har Nede paa disse Ting, at i de fleste af disse Forskudelser af Præst skulde Kirke-Bøsser.

Demokratiets Problem er den Kæmpe, enten det er i Stat eller i Kirke. Mange af Kirkeproblemerne skuldes Kirke-Bøsserne, ligesom Statsproblemerne skuldes Polit-Bøsserne.

Bøsser i Kirken kan betegnes som en Person, der er bestemt paa at "regere eller ruinere" i Kirken. Hver af dem kan være af begge Kan. Den kvindelige Bøsser er den farligste.

Den mandlige Bøsser er i Almindelighed mere ligetil i sine Metoder. Han har Venge og forlanger, at disse skal tale og blive hørt til alle Tider. Derfor det ikke kan siges, truer han med at lukke sin store Pung Sommeren vil dog ogsaa en af de mandlige Bøsser komme med en lignende Underfundighed, som de kvindelige Bøsser bruger; da bliver Kirkekrigen i høj Grad skadelig baade for Præst og Menighed. En er klarere for nylig i en offentlig Tale, at der i den senere Tid saas Tegn til, at disse Kirke-Bøsser var ved at blive offentlig trindt omkring. Det er at haabe, at hans Mening er rigtig.

Ovenstaaende er overført fra et af vort Lands store ledende Dagblade. Man bedes undskylde, at det enkelte Ord Bøsser ikke er overført, da det er et saa betegnende Udtryk, at det vanskeligt kan gengives korrekt med et dansk Ord. Men det er ikke alene de enkelte Menigheder, der er iført ogsaa mange danske — ogsaa i vort Samfund — hvor Læmper brænder, ogsaa iblandt os. Disse Kirke-Bøsser gør det mange Steder furt baade for Menighed og Præst og aftenkommer Forargelser og Spid. Det er at haabe, at de maa blive strøket fra Tronen ogsaa iblandt os — hvor de ligesom i de enkelte Menigheder har været Skyld i mange Præsteflutninger.

Indsenderen.

Et Grevinde Schimmelmanss Virksomhed

Ved Pastor C. B. Ducfert i "Afskoldsdagbladet".

II. Paa Dage efter Grevindens første Røde med de arbejdsfælle havde hun aftalt et Røde med Grevinde B. og et Par andre Damer i de berøgtede nordre Dele af Berlin for der at tale med nogle af de Stærke, de havde set i den første Forhandling. Meningen var, at der skulde holdes en lignende Forhandling i det samme Lokale.

Paa Grund af den meget strenge Vinter har Næsten alle de arbejdsfælle Arbejdere særdeles store, og der havde længe gaaet Rygter om, at Folk fulgte i de nordlige Dele af Været. Imidlertid blev der ikke taget nogen Notits deraf. Man havde maalt Vedbliven om, at Næsten, som plejer at herse der, havde faaet saa stort et Omfang, at det vilde være umuligt fuldstændigt at afhjælpe den.

Da hun netop skulde til at forsvare sig, fik hun en Bilet fra et af Næsternes, at hun ikke maatte vove sig ud, da der var Tumulser i disse Dele af Været. Grevinde B. førte heller ikke derhen.

Grevinden derimod troede ikke, at det kunde være saa slemt og besluttede at udføre sin Plan, fordi hun ikke vilde miste Lejligheden til at træffe sammen med nogle uforsvarede Mennekesjonnens, hos hvem det sidste Øjeblik af Guds og Tilro til deres Medmennekesjonnens ellers kunde sluffes. Saa tog Grevinden sin mindste lille Plejesej paa 8 Aar med.

Da de nærmede sig de nordre Vædele, var der store Mennekesjonnens, som støjende og raabende bevægede sig som et oprørt Hav Langsamt fremad gik det gennem den hønlende Følgeskerm.

Trængselen tog til. Den var allerede bleven saa stor, at det var umuligt at vende om. Bøgne blev væltede, og nogle uforsvarede Passagerer i en Droffe blev slaaede paa Hovedet, hvor Gang de søgte at krybe ud gennem den væltede Bøgns Binduer. Tilfældt blev der bragt bort Klodde og forslaaede.

Punktbinduerne blev slaaet i Stykker, ifær hvor der fandtes Væde, varer. Det begyndte med en Vædebutik, hvor de fultende ligesom skog om Præst.

Siden blev de mere og mere vilde, slog til sidst alle de Ruder ind, de mødte paa deres Vej, og røvede, hvad de kunde faa fat paa.

Grevindens Bøgn var kommen ind i den værste Trængsel, der just stude sig sammen om Været til det Lokale, hvor hun skulde hen, fordi Politik havde slaaet en Seddel om at Været med Vædebutikker, som om, at Forsamlingen ikke maatte finde Sted.

Bøgnen maatte nu standse, og truende Røver straffes ind i Binduerne. En Stemme raabte: "Væde Bøgnen! Tramp dem ned! Hvorfor skal de køre i Droffe og vi da af Suk?" Nogle af Følgerne har selv senere fortalt, at Bøgnen allerede var løst skævt og holdt paa at blive væltet, da jeg luffede Været op og slog ud.

Grevinden siger selv om dette Øjeblik: "Jeg havde et mit hele Hjerte bedt til Gud for disse fattige Gange? Gud forfarne sig over dem! Den Aften havde hun set, hvilken Frustrer deres Uvished om Gang vilde kunne bære for dem.

Da Grevinden vendte tilbage til det komfortable, veloplyste, kristelige Hotel, traf hun paa en Del forfæmte, kritiske Damer, som sad sammen og talte om, at de havde været i Teatret og set et meget værdifuldt Stykke om arbejdsfælle; de opfordrede hende til at gaa derhen; det var værd at se.

Ørbet af alt, hvad hun havde set og hørt, søgte hun Træng til Træst og sagde den i den store Sal, hvor en bekendt Præst holdt Vibelesning og Aftenbøn.

Som fik en omstændelig Afhandling om, hvorfor Jesus havde fiddet paa Vælets Røst og ikke paa Vælet selv, da han drog ind i Jerusalem. I den Sindsstemning, hvor hun var, var det umuligt for hende at udholde denne teologiske Udrøveling, som havde saa lidt med selve Været at gøre, hun gik op paa sit Værelse, udførte sit Hjerte for Gud og bad ham om Kraft til at udføre den Mission, han havde kaldet hende til.

I 1894 købte Grevinde Schimmelmans en Prins Balsamer den lille Skonnert "Lumleren", som blev ombudt til "Duen" og indrettet til Missionsfælle.

Paa dette Sted har saa Grevinde Schimmelmans senere tumlet hele Verden om for at tale det evig unge Evangelium til Spjæld af alle Nationer. At Grevinden foruden de indværende Værelser ogsaa havde mange andre, fremgaar blandt andet af den Rensgøring, at hun foruden sit danske Modersmaal talte Engelsk, Tysk, Fransk, Alansk, Spansk og noget Italiensk.

Men ikke alene blandt Selskab i europæiske Gæstehuse har Grevinde Schimmelmans udført et stort Arbejde, hendes Virksomhed har strakt sig helt til Amerika, hvor hun har besøgt Andionerne, men specielt over ubundne Landsmænd, og gjort et stort Arbejde i Mesterens Tjeneste.

En Diakons Erfaring. (Efter "D. f. n. S. Folketaleander. Indsendt af en ugift Kvinde).

Diakon Q. var en venlig, stille, trofast og paalidelig Mand. En Dag fik han Besøg af en urolig argererig og vedsigtede Mand, som var Medlem af samme Menig-

hed som Q. — Denne Mand holdt paa med at gøre Forsurelser i Menigheden, og især vedsigede han paa at faa Menighedens Præst fjernet. Diakonen modtog Manden venligt og efter at have hørt og talt off Bejrt og Bind begyndte han at beklage sig over den flette aandelige Tilstand i Menigheden, og spurgte om, hvad Karlagene mon kunde være til, at der i de sidste to a Tre Aar ikke sporede nogen Bættelse.

"Nu, hvad tror du kan være Karlagene til, at det er saa aandeligt dødt iblandt os?"

Diakonen var ikke straks færdig til at svare, men efter en kort Overvejelse svarede han, at han ikke vidste, hvad der kunde være Karlagene dertil.

"Tror du, at Menigheden er sig bevidst sin store og alvorlige Opgave?"

"Nej, det tror jeg ikke," svarede Diakonen.

Et triumferende Blik viste sig i Uroffiterens Øje, og han tog Mod til sig og spurgte videre: "Tror du, at vor Præst er nogen særdeles dygtig Mand?"

"Nej, det tror jeg ikke," var Svaret.

"Synes du, at hans Prædicationer er særdeles forartede?"

"Nej, det synes jeg ikke."

"Tror du da ikke, at det var bedst at faa ham fjernet og høre en anden?"

Den gamle Diakon fo'r op som truffet af en Pil, og i en Tone hørte end færdanligt raabte han: "Nej, det tror jeg ikke!"

"Du taler saa lidt", fortalte Spørgeren ikke saa lidt forlegen, "at det ikke er saa godt for nogen at vide, hvad du mener om Sagen, og du maa derfor undskylde mit Spørgsmaal."

"Jeg talte mere end nok en Gang," svarede den gamle Mand, "idet han rejste sig op af sin Stol, nok for sels bedende Kristne. Trædte Kar siden blev jeg grundig udnyttet og min Tunge bidstet, og siden den Tid har jeg søgt at være i Stillehed for Herren. — Jeg gjorde da ogsaa Løfter, alvorlige som Evigheden, og trift mig nu ikke til at brude dem."

Uroffiteren var forbalet over det Afvort, som den stille og uroffelige Mand udførte og spurgte: "Hvad var det da, som hændte dig for 30 Aar siden?"

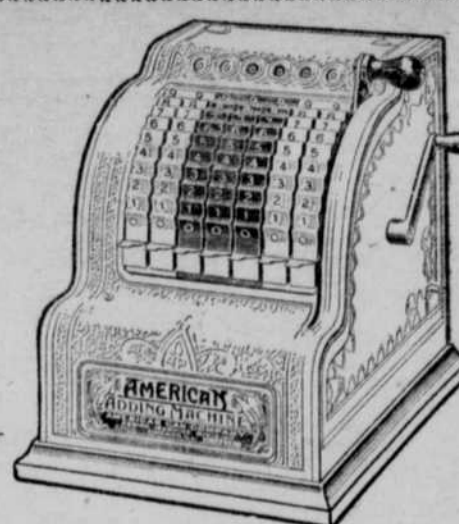
"Jo, jeg skal fortælle dig det. Jeg blev truffet ind i et Forretningsselskab, som du nu har foreloaet mig, nemlig at oprøkket af Herrens Tjenerne fra den Ager,

The American Adding Machine

The Latest Adder

Costs But \$35

See our exhibit — ask for 10 days' trial

Here is a new price on a competent Adder. On a machine that is rapid, full-size and infallible. The very latest machine, built by men who know, in one of the largest metal-working shops. It is an individual Adder, to be placed on one's desk, close to one's books and papers. To take the place of the central machine requiring skilled operators. It is also intended for offices and stores where costly machines are a luxury.

The price is due to utter simplicity, and to our enormous output. Seven keys do all the work. Each copied number, is shown up for checking before the addition is made. The machine will add, subtract and multiply. With very slight practice anyone can compute a hundred figures a minute and the machine never makes mistakes. Countless offices, large and small, are getting from these machines the highest class of service. Now we make this offer so that offices everywhere may learn what this machine means to them.

TEN DAYS' TEST

We will gladly place in any office one American Adder for a ten day's test. There will be no obligation, and charges will be prepaid. Compare it with any non-lister—even the costliest. Let anyone use it. See if any machine can serve better than this. Just send us this coupon and we'll send the machine.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBRASKA.

Please send us an American Adding Machine for ten day's free trial.

Name .....

Street Address .....

City .....

State .....

Manufactured and Guaranteed by AMERICAN CAN COMPANY, CHICAGO

Sold in Washington County by DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

„Der ligger Guld i Barrer, som ikke er møntet ud.“

Agenter Ønskes!

De Forenede Staters danske Almanak, Haand- og Aar-bog for 1914, redigeret af Michael Salomon og Carl Hansen, udkom den 1. December 1913 i et Oplag af 5,200 Eksemplarer, Magasinformat, 50 Cents pr. Eksemplar, 212 tætrykte Sider.

Den 1. Januar 1914 foretoges Lager-Optælling, og det viste sig, at Forlaget havde endnu 2,900 Eksemplarer paa Haanden. Forlaget ønsker at melde udsolgt i Løbet af to Maaneder, for at Redaktions-Arbejdet paa 1915-Aargangen kan blive optaget med Kraft.

Paa Partier paa mindst 4 Eksemplarer indrømmes 30 % Rabat, og enhver dansk eller dansk-interesseret Mand eller Kvinde, der melder sig nu som Bogens Agent og Banebryder, vil have Førsteret til i sin Kreds i følgende Aar at repræsentere den og Forlaget.

Forlagets Erfaring til Dato er, at af hver 10 Danske (spdt i Danmark), der ser Bogen igennem, vil 8-9 købe den.

Skriv straks til:

DANISH PUBLISHING HOUSE, 1151 Republican Street, Seattle, Washington.

„Danskere“ siger i sin Anmeldelse: „.....“

— Der findes Oplysning om snart sagt alt Dansk i Amerika, der er værd at tage i Betragtning. — Bogen er baade interessant og nyttig og vel værd at anbefale.“

bed som Q. — Denne Mand holdt paa med at gøre Forsurelser i Menigheden, og især vedsigede han paa at faa Menighedens Præst fjernet. Diakonen modtog Manden venligt og efter at have hørt og talt off Bejrt og Bind begyndte han at beklage sig over den flette aandelige Tilstand i Menigheden, og spurgte om, hvad Karlagene mon kunde være til, at der i de sidste to a Tre Aar ikke sporede nogen Bættelse.

"Nu, hvad tror du kan være Karlagene til, at det er saa aandeligt dødt iblandt os?"

Diakonen var ikke straks færdig til at svare, men efter en kort Overvejelse svarede han, at han ikke vidste, hvad der kunde være Karlagene dertil.

"Tror du, at Menigheden er sig bevidst sin store og alvorlige Opgave?"

"Nej, det tror jeg ikke," svarede Diakonen.

Et triumferende Blik viste sig i Uroffiterens Øje, og han tog Mod til sig og spurgte videre: "Tror du, at vor Præst er nogen særdeles dygtig Mand?"

"Nej, det tror jeg ikke," var Svaret.

"Synes du, at hans Prædicationer er særdeles forartede?"

"Nej, det synes jeg ikke."

"Tror du da ikke, at det var bedst at faa ham fjernet og høre en anden?"

Den gamle Diakon fo'r op som truffet af en Pil, og i en Tone hørte end færdanligt raabte han: "Nej, det tror jeg ikke!"

"Du taler saa lidt", fortalte Spørgeren ikke saa lidt forlegen, "at det ikke er saa godt for nogen at vide, hvad du mener om Sagen, og du maa derfor undskylde mit Spørgsmaal."

"Jeg talte mere end nok en Gang," svarede den gamle Mand, "idet han rejste sig op af sin Stol, nok for sels bedende Kristne. Trædte Kar siden blev jeg grundig udnyttet og min Tunge bidstet, og siden den Tid har jeg søgt at være i Stillehed for Herren. — Jeg gjorde da ogsaa Løfter, alvorlige som Evigheden, og trift mig nu ikke til at brude dem."

Uroffiteren var forbalet over det Afvort, som den stille og uroffelige Mand udførte og spurgte: "Hvad var det da, som hændte dig for 30 Aar siden?"

"Jo, jeg skal fortælle dig det. Jeg blev truffet ind i et Forretningsselskab, som du nu har foreloaet mig, nemlig at oprøkket af Herrens Tjenerne fra den Ager,